

der bruges i England, laa det langt nærmere at faae det anerkjendt, end naar man gif hen og indfatte et, som, uagtet vi vide, det er det samme, dog kan vække Tvivl i England, navnlig Tvivl, om det virkelig er det samme Maal som det man bruger i England. Som allerede bemærket, har den Commission, der har havt med denne Sag at gjøre, med den største Eenstemmighed holdt paa Ordet „Ton“, og jeg skal, forsaavidt det ærede Medlem (Sponneck) har annonceret endeel Endringsforslag, henvise til Motiverne, hvor der siges, at man har troet at burde „adoptere den engelske „Ton“, især da den største Deel af den øvrige Verden (America, Belgien, Frankrig, Holland, Italien, Spanien, Østerrig) benytter en tilsvarende Betegnelse“. Det forekommer mig, at Hensynet til det Fremmede ved et Ord ikke i og for sig er tilstrækkeligt til at foretage en Forandring, og jeg skalde derfor ønske, at det ærede Medlem vilde lade være at stille Endringsforslag.

Sponneck: Jeg tror, at der ligger nogen Misforstaaelse til Grund for den ærede Finansministers Foredrag. Hvad hans sidste Bemærkning angaaer, saa er det naturligviis en Bilsfarelse at troe, at man i Frankrig betegner Eenheden for Skibes Maaling ved „Ton“, og jeg indseer heller ikke, at det i England kan have den allermindste Indflydelse, om vi i vort danske Bøvsprog, i en Lov, der daglig vil komme til Anvendelse, ikke alene af Toldembedsmænd og Skibsmalere, men ogsaa af Søfarende, kalde denne Eenhed: „dansk Skibstønde“, „Registrertønde“ eller „Ton“. Englænderne bryde sig naturligviis ikke det Allermindste om, hvilken speciel Benaevnelse vi give denne Eenhed, naar de blot ere visse paa, at vor Maalingseenhed er accurat den samme som den engelske. Dette er det Væsentlige, og det vil jo til Overflod kunne fremstilles meget simpelt, da der er en engelsk Text i Udkastet til Maalebrevet, som følger med det andet Lovforslag, hvor man siger, hvad Eenheden er, idet man da ganske ligefrem der kan sætte: dansk Skibstønde i Citation og ved Siden deraf nævne, at dette Ord er ganske overensstemmende med den engelske Registrerton. Det er heller ingenlunde nødvendigt,

for at man i fremmede Lande kan faae erkjendt Overensstemmelse i Henseende til en vis Eenhed i Maal og Vægt, at man netop bruger fremmede Udtryk. Jeg skal f. Ex. henvise til Møntsystemet i Italien og Frankrig. Det er ikke sandt den italienske Regjering ind at kalde Møntenheden „franc“, fordi den har antaget det franske Francsystem, men den kalder den ligesuldt „lire“, altsaa med det italienske Ord, og dog troer jeg ikke, at den nogeninde har vaakt nogen Betænkelse at faae denne lire anerkjendt i Frankrig ligesaa fuldt som den franske franc, fra det Dieblit man kan sikke sig en fuldstændig Overensstemmelse i Henseende til Sølvværdien, Vægten o. s. v. Jeg tror derfor, at denne Omstændighed ikke i mindste Maade vil have nogen Indflydelse paa Opfattelsen i England, og jeg er berettiget til i den Henseende at have en noget mere personlig Mening end mange Andre, fordi jeg, saavidt jeg veed, er Den, der først i England har bragt denne Sag paa Bane under min Nærværelse der i 1862, og da, inden Parlamentet havde vedtaget Acten, faaet et Tilfagn af de vedkommende overordnede Embedsmænd i England netop i den Retning, hvori Loven nu gaaer, nemlig, at, hvis vi fuldstændigt indførte det engelske Maalesystem hos os, vilde de respectere vor Maaling. De Vedkommende kunde naturligviis ikke godt give noget andet Tilfagn, end at de, naar Sagen kom til dem, for at de kunde hylde sig derover, forsaavidt de vilde faae nogen Indflydelse paa den, da vilde tilsikre den deres Understøttelse. Saa Maaneder efter var imidlertid Sagen allerede gjort almindelig, men min Opfattelse af Forholdet dengang var rigtignok, at det aldeles ikke kom i Betragtning, hvilket Navn vi tilslagde den Maaleenighed for vore Skibe, som vi ved Loven vilde indføre her i Danmark, naar den kun blev med mathematisk Nøjagtighed ganske og aldeles overensstemmende med den engelske.

Udler: Det er meget vanskeligt for mig at udtale mig imod den ærede sidste Tale om det Spørgsmaal, han omtalte, og det af to Grunde; for det Første, fordi han, som han meget rigtigt anførte, maaskee har større Er-